

TORONYIRÁNY

XVI. 17.

2022. április 24.

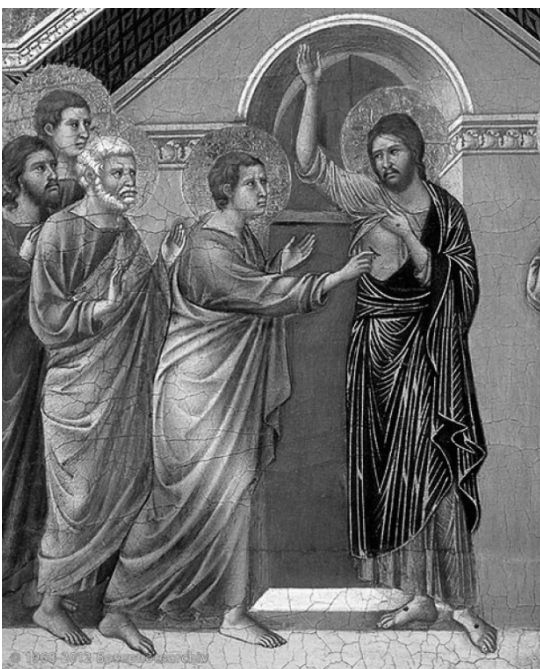
SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Húsvét 2. vasárnapja

Az Isteni irgalmasság vasárnapja

Április 25. Szent Márk evangélista

Április 29. Sienai Szent Katalin, szűz és egyháztanító,
Európa társvédőszentje

Az emberek megölhették Krisztust, de föltámasztani csak az Isten tudta: „Gyöngeségében ugyan megfeszítették, de feltámadt Isten erejéből”. Az „istenit erőt”, amely a halálból föltámasztotta, saját hatalmának vallja: „Senki nem veheti el tőlem életemet, magam adom oda, mert hatalmam van odaadni és hatalmam van visszavenni”. Ezért a föltámadás Jézus legnagyobb tette. Isteni mű, amelyhez isteni erő kell: soha senki még nem adta vissza magának az életet. Nagyobb diadalt még senki sem aratott, mint az, aki a halált legyőzte: „A győzelem elnyelte a halált. Halál, hol a te győzelmed? Halál, hol a te fullánkod?” (1Kor 15,55).

Jézus az egész emberiség előtt úgy áll, mint húsvét vasárnap este az apostolok előtt: „Miért ijedtetek meg...? Én vagyok.” Föltámadásának tudatában, isteni erejének teljes ragyogásában mondja ezt a szót: „vagyok”. A bűn és a halál felett diadalmaskodott az egész emberiség vigasztalására. Úgy állunk előtte, mint Mózes állt az égő csipkebokor előtt, amikor Isten ajkáról hallotta a „vagyok” szót. Az Egyház többé nem tud Jézusra gondolni, vagy róla szólni anélkül, hogy ne a föltámadás dicsőségében látná: aki él és uralkodik örökkön örökké. Így emlegeti őt mindig liturgikus imáiban.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- 1. ApCsel 5,12-16** Jézus feltámadása után Jeruzsálemben nagyon sokan csatlakoznak az apostolok által vezetett közösséghez, az ősegyházhoz.
- 2. Jel 1,9-11a. 12-13.17-19** János apostol száműzetésben Patmosz szigetén írja le látomásait Krisztus egyházának életéről a történelem folyamán.
- 3. Jn 20,19-31** A Feltámadt Krisztus találkozik apostolaival, először Tamás távollétében, aki kételkedik a többiek elbeszélésében, de amikor ő is találkozik Jézussal, ő is megvallja hitét.

A Feltámadt Krisztus az apostolok körében

A szinoptikusok (Máté, Márk és Lukács) az apostoloknak szóló megjelenést csak általánosságban jellemzik. Céloznak arra, hogy Jézus velük együtt evett és ivott, megmutatta magát testi valóságában, szemükre vetette, hogy olyan nehezen hiszik el feltámadását, de a részletekre nem térnek ki. A fő hangsúly az apostolok küldetésén van. Máté ezt a küldetést is szembeállítja az ószövetségi törvényhozással, amely a Sínai-hegyen ment végbe. Jézus Galileában „egy hegyre” rendeli apostolait, s úgy áll eléjük, mint az Úr, aki minden hatalmat megkapott a mennyben és a földön. Az egész világra küldi apostolait, hogy tanúságot tegyenek mellette, és az embereket tegyék tanítványaivá, ő viszont megígéri, hogy velük marad a világ végéig. Márk könyve szintén a küldetéssel végződik, s Jézus a saját jelenlétéről és a karizmatikus erők kiadásáról biztosítja apostolait. A meggyőződés tehát az volt, hogy az egyház küldetése és ereje a húsvéti eseményből ered. A kegyelmi erők szemléltetésére Márk képeket használ, és azt akarja mondani, hogy a hit győzedelmeskedik a rossz minden fajtája fölött, s megszerzi az örök életet. Lukács összefoglalólag állítja, hogy Jézus igazolta előttük feltámadása valóságát, megnyitotta szemüket az ószövetségi jóvendölések helyes értelmezésére, azután küldetést adott nekik, hogy hirdessék a megtérést és a bűnök bocsánatát az egész világon. Szerinte tehát Jézus műve Isten irgalmának kinyilatkoztatása és realizálása volt.

János evangéliuma őrizte meg számunkra azokat a jeleneteket, amelyekből kiolvashatjuk, hogy Jézus feltámadása után ugyanazzal a szeretettel, megértéssel és közvetlenséggel kezelte tanítványait, mint előbb. Ezek a képek jelzik a mennyei közbenjárásnak módját is. Az egyház vigasztalódik azon, hogy Jézus igazi emberi szeretettel és megértéssel képvisel bennünket az Atyánál. János közelebről azt a megjelenést említi, amely húsvét napján este történt, s amelyről Lukács is

megemlékezik az emmauszi tanítványok visszatérése után. A tanítványok zárt ajtók mögött vannak. Félnek a zsidóktól, hiszen reggel óta elterjedt a hír, hogy a sír üres, és hogy az asszonyok angyali jelenést láttak. Sőt Péter is azzal jön közéjük, hogy látta a feltámadt Urat. Míg ezekről beszélgetnek, megjelenik Jézus és szokásos módon üdvözli őket: békesség nektek. Ebben a „salom” szóban már benne van a megbocsátás és a természetfölötti világ békéje. Jézus az Atyánál van, és onnan közvetíti a kiengesztelődést. Azután igazolja magát előttük: megmutatja sebeit, a keresztfeszítés nyomait.

Itt azonban meg kell jegyeznünk, hogy a megdicsőült testen nincsenek fájó sebek. Ott már minden csak a földi élet emléke és jutalma. Miután ő átment a természetfölötti rendbe, az apostolok testi érzékeikkel különben sem foghatták volna fel jelenlétét, ha Jézus nem maga ad jelt magáról. Úgy jelent meg nekik, hogy láthatták és érzékelhették, tehát mintegy áttette magát a földi valóságba. Az evangélista hangoztatja a testi megjelenést, hogy a hitnek alapot adjon. Az apostolok Jézus valóságos megjelenésének voltak a tanúi, s az üdvösségről is azért beszélhettek, mert Jézusban testi valóság szerint megmutatkozott az üdvösség.

Ezután János is a küldetést írja le, amely Isten irgalmának közvetítésére szól. „Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket.” Az egyház küldetése tehát az övének a folytatása. Ő a Lélek erejében jött, emberségét a Szentlélek kente föl és hatotta át. Ezt a Lélek továbbadja az irgalom közvetítésére: Vegyétek a Szentleket, akinek megbocsátjátok bűneit, az bocsánatot nyer... Az egyház különleges természetfölötti hatalma lesz ez. Nem azzal fog diadalmaskodni, hogy a tudományt, a művészetet, a kultúrát képviseli. Ezt minden természetes intézmény megteheti. Az egyház az Istennel való kiengesztelődés intézménye lesz, s ezen keresztül az egymás közötti szeretetet és békességet is szolgálja. A megbocsátó hatalom Istentől van, az apostolok és utódaik, mint Jézus helyettesei adják a feloldozást. A bűnbánatnak ez az intézményesítése azt a célt szolgálta, hogy a hívő ember gyarlóságai ellenére se veszítse el reményét.

Jézus türelme és nagylelkűsége a Tamással kapcsolatos epizódban tükröződik. Ő nincs jelen az első megjelenés alkalmával. Amikor hallja a többiek elbeszélését, hitetlenkedik. Szavaiban benne van minden kor kételkedő emberének a lelkiülete. Az evangélista talán nem is annyira Tamásra gondol, mint inkább ezekre a kételkedőkre. Ha csak nem látom és nem érintem, nem hiszem. Amikor egy hét múlva Jézus újra megjelenik, Tamáshoz fordul. Nyújtsd ide az ujjadat, nézd a kezemet, érintsd oldalam sebéit, ne légy hitetlen, hanem hívő. Jézus eljárása a kegyelem osztogatásának a képe. Ő nem szűnik meg figyelmeztetni és rávezetni az embert a hit elfogadására. Nem fárad bele, nem sértődik meg. Tamást ez a jószág hatja meg, annak hatása alatt mondja ki a vallomást: „Én Uram, én Istenem.” Itt sem az a fontos, hogy Tamás ezekkel a szavakkal fejezte-e ki a hitét, hanem az, hogy ez az egyház hite és hitvallása. Végül Jézusnak az utókor számára is van üzenete: Boldogok, akik nem látnak és hisznek. Az egyház tanúsága alapján éppúgy lehet hinni, mint a megjelenések alapján. A megjelenés sem kötelezte hitre az apostolokat, hanem észszerűvé tette a hitet. Ugyanígy észszerűvé teszi az egyház tanúskodása is. A hitben mi is ugyanazt a bizonyosságot szerezhethetjük, s ugyanaz az öröm tölthet el, mint az apostolokat.

Gál Ferenc

A jólneveltség kézikönyve (16.)

A vendéglátás öröme

1. AMIKOR MEGHÍVÓT KÜLDESZ ÉS AMIKOR TÉGED HÍVNAK MEG

1.2. Amikor meghívunk egy buliba

Az első udvarias lépés az, hogy reagálunk a meghívásra. Aki meghívott, vagyis kiválasztott minket, kifejezi irántunk érzett megbecsülését, ezért megérdemli, hogy hálások legyünk neki.

Ennek ellenére a meghívónak nehéz bármiféle előkészületeket megtennie, ha nem tudja, hogy pontosan hány meghívott fog ténylegesen megjelenni az általa szervezett partin. Tehát, akkor is küldjünk visszajelzést, amikor tudvalevő, hogy mi biztosan jelen leszünk; de legfőképpen akkor adjunk a meghívásra választ, amikor nem kívánunk, vagy nem tudunk elmenni.

A második udvarias lépés - nem kevésbé fontos, mint az első - az, hogyha már elígérkeztünk, jelenjünk is meg. Nincs annál bántóbb, mint amikor meghívunk száz embert, és végül csak öten jönnek el hozzánk: örökre elmegy attól a kedvünk, hogy bármit is megszervezzünk már csak azért is, mert ránk marad a több kilónyi étel. A fent említett két alapszabályon kívül még számos kisebb figyelmességek is vannak, melyeket illendő betartani egy parti időtartama alatt.

1. Ha meg van adva egy időpont, próbálj meg ahhoz igazodni. Ne késs el, de ne is érkezz túl korán, inkább tegyél egy sétát. Ne vigyél magaddal olyan személyeket, akiket nem hívtak meg, vagy legalább kérdezd meg udvariasan, de ne az utolsó utáni pillanatban, hogy ők is jöhetnek-e, feltéve, ha nincsenek mondjuk tizen!

2. Ha a bulin vannak számodra ismeretlen emberek is, mutatkozz be, amikor találkozol velük, ezáltal bővítheted ismeretségi köröd, és biztosan jobban fogod magad érezni. Próbálj meg vidáman viselkedni és ne támadj le mindenkit személyes tragédiáiddal. Egy buli legyen valóban buli! Ha tényleg rossz kedved van, és nem akarsz egy vidám környezetbe beilleszkedni, inkább el se menj!

3. Ha van büfé, ne falj fel mindent, hagyj valamit a többieknek is!

4. Ne kutakodj a különböző szobákban, az íróasztalokban, a fiókokban, de még a fürdőszobaszekrényben sem. Ne hozd zavarba azt, aki meghívott téged: ne kérj enni és inni olyan ételeket, italokat, melyek nincsenek a házigazdának. Ne légy tiszteletlen és lármás, ne rúgj be, ne légy közönséges! Segíts ellenben vinni a süteményes tálcát, kitölteni az italt, széjosztani a szalvétákat! Abban az esetben, ha véletlenül kárt okoztál, rögtön ajánld fel, hogy kifizeted!

5. Ha megvárod a buli végét, vedd ki részed a takarításból: kedvesség a te részedről. Mielőtt hazamész, köszönd meg a vendéglátást: a meghívónak és adott esetben a szüleinek is.

2. VENDÉGÜL LÁTNI ÉS VENDÉGNEK LENNI

2.1. Amikor te vagy a házigazda

Sok népnél a vendég személye szent a háznál. Mi is elfogadhatjuk ezt a hagyományt az udvariaság alapszabályaként. A házigazda tehát tegyen meg mindent azért, hogy vendége a lehető legotthonosabban érezze magát, elérhetővé téve számára mindazt, amit háza és személye fel tud ajánlani. Íme, néhány konkrétum arra nézve, hogy mit is jelent mindez:

1. Ne kérdezd meg a vendéget szinte érkezése pillanatában, hogy mikor megy el, inkább próbáld meg kitalálni szavaiból, későbbi programjaiból, és ne is mutasd megkönnyebbüléssé jelét, amikor bejelenti távozását.

2. Töltsd vele az időt, hiszen nem azért hívunk meg valakit, hogy úgy viselkedjünk vele, mintha ott sem lenne. Vigyél színt a társalgásba, olyan kérdéseket feltéve számára, melyek érzésszerűen jól eshetnek neki. Például kérd meg, hogy beszéljen magáról, az iskolájáról, érdeklődési köréről, barátairól, nyaralásairól... Mutasd be neki a várost, melyben élsz, vagyis lépj bele az „idegenvezető” szerepébe. Azonban, ha ezt választod, lapozd fel a városodról szóló útikönyvet, hogy minél felkészültebb legyél.

3. Teremts kényelmes szállást vendéged számára! Elsősorban figyelj oda, hogy kényelmes ágyat kapjon, bocsáss a rendelkezésére egy szobát, ahova el tudja rakni személyes holmijait. Hagyd számára szabadon a fürdőszobát, amikor szüksége lehet rá, vagyis főként mielőtt aludni téme, és reggel, fölkelés után. Informálódj arról, hogy miket szeret enni, csinálni, esetleges érzékenységeiről; engeddd meg neki, hogy ő válassza ki a neki tetsző tévműsort, hiszen nem elképzelhetetlen, hogy még az ízlészetek is egyeznek.

2.2. Amikor te vagy a vendég

A házigazdától nem szabad és nem is lehet elvárni, hogy feltétlenül udvarias legyen irányodban. Fogadd el tehát a feléd érkező szívéllyességet a legnagyobb hálával és anélkül, hogy kihasználnád.

Ne felejtssd el, hogy a legtöbb, amit tehetsz az, hogy igyekszel minél kevesebb terhet jelenteni vendéglátóid számára akkor is, ha a legnagyobb örömmel áll szolgálatodra. Íme, néhány instrukció:

1. Olyan holmikot vigyél magaddal, amiről tudod, hogy biztosan kellenek. Nem túl szerencsés a házigazdát költségekbe verni csak azért, mert otthon felejtettél valamit. Ha ilyen előfordul, inkább te vedd meg.

2. Tartsd tiszteletben a téged vendégül látó család életritmusát, tereit, szerepeit: jelenléted önmagában is komoly zavaró tényező számukra. Légy kedves tehát mindenkivel, még az állatokkal is. Ne fecsegsd ki a többi családtagnak azokat a titkokat, melyeket rád bízott valamelyikük.

3. Ha van allergiáid, fóbiáid, alvászavarod stb., azonnal informáld a háziakat. Ily módon, ha látnak téged éjjelente csukott szemmel bolyongani, nem fogják rögtön a rendőrséget, vagy a mentőket hívni.

4. Mindig rakd rendbe az ágyat akkor is, ha otthon ezt sohasem teszed meg! Mindig kérj engedélyt, ha használni szeretnéd a telefont! A legoptimálisabb természetesen az lenne, ha saját költségedre telefonálnál. Ne légy válogatós az asztalnál, legalább kóstold meg az ételeket, melyekkel megkínálnak akkor is, ha esetleg ránézésre tudod, hogy nem a te ízlésvilágod.

5. Vállalj részt - ha beleegyeznek -, a vendéglátásodra fordított költségekben, főképp akkor, ha két hétnél tovább maradsz. A legfontosabb azonban az, hogy ne vendégeskedj túl hosszú ideig. Jobb úgy elköszönni vendéglátóidtól, hogy szívesen visszavárnak, minthogy megbánják, hogy meghívtak magukhoz.

6. A számodra felajánlott lakást ugyanolyan tisztán és rendezetten hagyd, amilyenben találtad. Ha így teszel, valószínűleg szívesen látnak máskor is. Ne hagyd ott semmit, ne hozd kellemetlen helyzetbe vendéglátóidat azzal, hogy utánad kelljen küldeni az általad ott felejtett holmikot! Végül pedig ajándékkal háláld meg vendéglátóidnak, hogy meghívtak, így biztosan kedves emlékükd lesz rólad.

(Folyt. köv.)

Paola Dessanti

Vasárnapi jegyzet

Lehetetlen elfelejteni (1.)

Milyen pontos, teológiailag találó az evangéliumokról szólva Krisztus-eseményt mondani. Ez utóbbit azzal is „szentesítjük”, hogy Európa és benne Magyarország gazdag néprajzát figyelembe vesszük, valamiként megismerjük egy olyan korban, amikor szeretnek mindent múzeumba utasítani, mondván: ami a múlt, az legfeljebb tárlókba való. Pedig sokkal gazdagabb, ha az emlékezet iskolájában eleven beszéd tárgya, vagy ahol van még élő gyakorlat őrizni, ki ne vesszék; s miért ne lehetne az új idők szellemiségéhez igazítani? A Biblia évében az Írás fejezeteinek megismerése aligha afféle kötelező olvasmány, hanem valóságos tanulás az élethez, amely nem áll meg; naponta újabb kihívásra szólít. Hogy mi a tanulás? Nem szótárhalmaz, sokkal több annál. Az, amit a spanyol Josemaria Escriva, a spanyol modern világ Kempis Tamása (akit életében szentként tiszteltek) Út című könyvében ekként határoz meg: „Egyórai tanulás a modern apostol számára egyórai imádság.” „Ha Istent szellemi téren kell szolgálnod, a tanulás komoly kötelesség.” „Szentségekhez járulsz, imádkozol, tiszta életet élsz..., de nem tanulsz; nem vagy igazán jó, legfeljebb jámbor.” Tanulás és élet aligha választható szét a keresztény gyakorlatban, s ha ez valamire, hát a Biblia tanulására, életté váltására különösen érvényes.

A százados távlatokban gondolkodó Nemeskürty István a magyar küldetésstudat történetéről írva nem véletlenül adta könyvének ezt a címet: A bibliai örökség. Adyval valóban elmondható: „Valami nagy-nagy, ős tanulság” van itt. Ez pedig csak úgy érthető, ha magyar századokban az isteni üzenet forrását is keressük, annak hatását, vezérfonál-szerepét. Mert volt és továbbra is kell, hogy legyen. Ez azt jelenti: az Írás a történelem emberének mindenkor nélkülözhetetlen – a másféle dimenzióval, amely nélkül nehéz emberségesen mozogni a szűk földi tereken. Az ilyen tanulság akkor sem elvetendő, ha a hamisan értelmezett modernség (mindenestül) igyekszik kérdőjelekkel(!) ellátni az örökség fogalmát...

Mindig megnyugtat, ha a szegedi egyetem szakrális néprajzi tanszéke jóvoltából megkapok egy-egy újabb kiadványt; elnyomott évek pótlásait szolgálják, akik ott a legkomolyabban művelik azt a tudományt, amit népünk lelkeségi gyakorlatából szűrnék le (amelynek középpontjában közvetlenül vagy közvetve a kereszténység szent könyve áll), legyen szó a kiadványaikban paraszt-kántorról, református „énekdiktálóról”, népi imádságokról, és sorolhatnám a szokáshagyományokat. Az én felejtethetetlen Biblia-fejezetem is a régi tradíció által vésődött még mélyebbre emlékezetembe, verssé költött „exegézisével”. János evangéliumának tizenkilencedik fejezetének vége: Jézus temetése gyakorta elgondolkodtatott; szorosán kötődik ehhez a következő fejezet legeleje, az üres sír. A maga titokzatos kérdésével, a feltámadás tényével, amely azóta izgatja a világot. Igaza van annak a francia teológusnak, aki azt írja, hogy Jézus csöndes kilépése a lepecsételt sziklásírból sokkal meggyőzőbb, mintha a város szeme láttára „megrendezi” a feltámadását. Minden csoda három napig tart: Jeruzsálem efölött (is) hamar túllépett volna. Az említett fejezetrész csöndje tölt el: a holtan fekvő Krisztus, akiről talán Lázár, a feltámasztott gondol – Mária után – a legátérzőbben. (Róla szó sem esik.)

† Tóth Sándor

hírek ..... információk

Az online előadásokat követően személyes találkozásra nyílt lehetősége mindazoknak, akik ősz óta bekapcsolódtak a Szeged-Csanádi Egyházmegyében is zajló színóduusi folyamatba. Az április 23-án, a Katolikus Házban rendezett színóduusi napot Serfőző Levente oktatási helynök, a téma egyházmegyei megbízottja nyitotta meg, majd 3 előadás következett a közösség, részvétel, misszió témakörben. A program további részében fiatalok számoltak be az ifjúság színóduusi folyamatáról, majd szentségimádás, kiscsoportos műhelymunka következett. A napot közös ebéd zárta.

Magyarország Kormányának határozata alapján 1992-től Szent György napján, április 24-én ünnepeljük a Rendőrség Napját. Ebből az alkalmából a szeged-móravárosi Szent Kereszt templomban a mai napon 10 órától hálaadó szentmisét mutat be Fazakas Attila plébános minden aktív és nyugállományú hivatásos rendőrért, illetve a szervezet elhunyt tagjaiért.

A koronavírus-járvány okozta veszélyhelyzet elmúlását követően a Belvárosi Plébánia szervezésében minden hónap harmadik vasárnapján, 16 órától ismét várják a plébánia közösségéhez tartozó kisgyermekes családokat az óvodások miséjére a Katolikus Házba (Dugonics tér 12.). A következő alkalom ma délután lesz.

Aba-Novák sétára várják az érdeklődőket április 30-án, szombaton 10 óra 30 perctől a Szegedi Dóm Látogatóközpont munkatársai. A 90 perces tematikus séta a Látogatóközpontból indul, majd a Dóm téren keresztül a Hősök kapujáig tart, ahol bemutatják Aba-Novák Vilmos I. világháborúban elesett, szegedi katonának emléket állító freskóit. Következő állomás a Dömötör-torony lesz, melynek történeti áttekintését követően elemzik a festőművész 1931 és 1933 között készült, díjnyertes alkotásait. A program előzetes regisztrációhoz és jegyváltáshoz kötött. További információ a domlatogatokozpont@gmail.com elektronikus levélcímen, valamint a 06-20/2207-227-es telefonszámon kérhető.

„Milyen lakás illik hozzám?” című előadással folytatódik a Pasztorális Helynökség CsaládKözPontja által szervezett CsaládEgyetem programsorozata. A május 3-án, kedden 18 órakor a Katolikus Házban (Dugonics tér 12.) rendezendő alkalom előadója Flieg Andrea jogász, a Képmás magazin szerzője lesz. Az előadás alatt gyermekfelügyeletet biztosítanak a szervezők.

Egyházmegyei zárandoklatot szervez Földeák-Óföldeákra a Pasztorális Helynökség CsaládKözPontja. A május 14-i esemény célállomása egyházmegyénk egyik legrégebbi épített emléke, az óföldeái Szűz Mária Keresztények Segítségére erődtemplom. A Szegedről, Makóról, valamint Földeákról induló zárandokcsoportokhoz az alábbi űrlap kitöltésével (<https://forms.gle/BEsazzpozWTtFfm1A>) lehet csatlakozni május 8-án, éjfélig. A szervezők kérik, hogy az étkezéséről mindenki maga gondoskodjon. Az egyéni „btyus ebéd” elfogyasztására a helyszínen lesz lehetőség.

A Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitászi Kéri a segítőkéz híveket, hogy személyi jövedelemadójuk 1%-át ajánlják fel a Karitászi Támogató Alapítványnak. A Katolikus Karitászi több, mint 90 éve segíti a bajba jutott és rászoruló családokat országsszerte. A szervezet önkéntesei szegénygondozó, betegápoló és egyéb jótékonyági munkájukkal támogatják a rászoruló, elesett embereket. Az idei, Személyes szeretettel másokért elnevezésű felhívás során összegyűjtött adományokból a nehéz helyzetbe sodródott családoknak élelmiszert, valamint áthidaló segítséget nyújtanak közműhátralékuk rendezéséhez, az iskolásoknak pedig tanszereket osztanak. A Karitászi Támogató Alapítvány adószáma: 19666275-1-43.

Április 28. és május 1. között rendezik a „Ne félj, nem ítélek el!” című lelki gyakorlatot a máriabesnyői Mater Salvatoris Lelki Gyakorlatos Házban (Kapucinusok tere 3.), olyan nők és férfiak számára, akik a gyermekáldás (természetes vagy művi) elvesztésétől szenvednek. Isten irgalmas, gyógyító szeretetét sokan tapasztalták már meg ennek a lelki gyakorlatnak a révén az elmúlt években. Lelkivezető Kovács Ferenc diakónus és K. Treer Mária lelki gondozó. Az eseményre jelentkezni a nefeljnemitlekel@gmail.com e-mail címen lehet.

A Jézus Szíve Társasága május hónapban 30 napos online női lelki gyakorlatra várja az érdeklődőket. A lelki gyakorlat során az ima által az Istennel való kapcsolat megelevenedését, a közösség megtartó, hordozó erejét hangsúlyozzák, kérve Mária segítségét a nőiség megélésében, a női értékek kibontakoztatásában. Imádkozni a Szent Ignác-i imamódokkal (szemlélődő és ritmikus), valamint képekkel és zenével lehet. Hazánk legnagyobb online női lelki gyakorlatára jelentkezni a tahisziv.hu/igent-mondok-feliratkozas-vilaghálós-oldalon lehet.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Csorny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, † Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.